ମେସର୍ସ ଗାର୍ୱେୟାର ନାଇଲନ୍ସ ଲିମିଟେଡ
ବନାମ
ପିମ୍ପରି ଚିଞ୍ଚୱାଡ ମହାନଗର ପାଳିକା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ମାର୍ଚ୍ଚ 28,1995
[ଆର୍.ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ଏସ୍.ବି. ମଜମୁଦାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ପୌରପାଳିକା (ନଗର ଶୁଳ୍କ) ନିୟମ, 1968:

ନିୟମ 17 - ପରିସର ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ନଗର ଶୁଳ୍କ - ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ - ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି - ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମୟରେ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ବୋଲି ଧାରଣା କରାଗଲା - ନିୟମରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଖର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ମାତ୍ର, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ।

ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ-ଏକ ନାଇଲନ୍ ଏବଂ ପଲିଷ୍ଟର ସୂତା ନିର୍ମାତା - ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଯାହା ଉପରେ ନଗର ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ ହୁଏ । ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି (ନଗର ଶୁଳ୍କ) ନିୟମ 1968 ର ନିୟମ 17 (a) ଅନୁଯାୟୀ ନଗର ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା - କର୍ପୋରେସନ ଆମଦାନୀ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ନିୟମ 17 (a) ରେ ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ ତଥାପି ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ । ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ତରଫରୁ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ନିୟମ 17 ରେ 'ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦ ନଥିବାରୁ ଏହାକୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ ସାମିଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି (ନଗର ଶୁଳ୍କ) ନିୟମ, 1968ର ନିୟମ 17ରେ କର୍ପୋରେସନ କିମ୍ବା ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ବୋର୍ଡରେ ଉପଭୋଗ, ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ

ଅଣାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ନିୟମ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଏହାର ପରିସରକୁ ବ୍ୟାପକ କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ବ୍ୟୟମୂଲ୍ୟ, ମାଲ ପରିବହନ, ପରିବହନକାରୀ, ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶୁଳ୍କ, ଦେୟ ଆଦି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶୁଳ୍କ ଓ ଦେୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା କେବଳ ଏକ ଉଦାହରଣ ମାତ୍ର । ଏହା କେବଳ ସୂଚିତ କରେ ଯେ କେବଳ ବ୍ୟୟ ହିଁ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଗତିବିଧିର ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବ୍ୟୟ ହୁଏ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେକୌଣସି ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ବସ୍ତୁର ମୂଲ୍ୟ ଗଠନ କରେ । ଏହି ନିୟମକୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କରୁ ମୁକ୍ତ ନ ହେଲେ ତାହା ବିନା ଶୁଳ୍କରେ ବିଦେଶରୁ ଆମଦାନୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ବାଦ ଦେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି ଟିକସ ରିହାତିକୁ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶୁଳ୍କ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ, ତା'ହେଲେ ଏଥିରୁ ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କକୁ ବାଦ୍ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ନାହିଁ ।

ମେସର୍ସ ଶ୍ରଫ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ଗ୍ରେଟର ବମ୍ବେ ମ୍ୟୁନିସିପାଲ୍ କର୍ପୋରେସନ୍, [1989] **ଏସ୍.ୟୁ.ପି.ପି. 1 SCC 347, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

ମେସର୍ସ ଗୁଡ୍‌ଇୟାର୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, ଜେ.ଟି. (1989) **4 ଏସ୍. ସି. 229** ଏବଂ ମେସର୍ସ *ମ୍ୟାକଡୋୱେଲ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ, [1977] 1* **ଏସ୍. ସି. ସି. 44, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1662/1988

W.P. ସଂଖ୍ୟା 420 of 1987 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 1.3.88 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ପଲ୍ଲବ ସିସୋଦିଆ, ସୁଶ୍ରୀ ପୁନିତା ସିଂହ, ସୁଶ୍ରୀ ସୋନୁ ଭଟନାଗର ଏବଂ ସଞ୍ଜୟ କିଶନ କୌଲ ଥିଲେ ।

ଭି. ଇ. ଯୋଶୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠାଯାଉଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ନଗର ଶୁଳ୍କକୁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ପୌରପାଳିକା (ନଗର ଶୁଳ୍କ) ନିୟମ, 1968 ର ନିୟମ 17 (a) ଅନୁଯାୟୀ ନଗର ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ କି, ଯାହା ଧାରା 321 ର ଉପ-ଧାରା (2) ସହିତ ପଠିତ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ପୌରପାଳିକା ଆଇନ, 1965 ର ଧାରା 105 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ପ୍ରବନ୍ଧ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ପବ୍ଲିକ୍ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ । ଏହା ନାଇଲନ୍ ଏବଂ ପଲିଷ୍ଟର ସୂତା ତିଆରି କରୁଥିଲା । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1983 ରୁ ଅଗଷ୍ଟ 1984 ମଧ୍ୟରେ ଏହା ନଗର ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବା ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରିଥିଲା । ନିଗମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ନିୟମ 17 (a) ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୀମା ଶୁଳ୍କକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ଥିଲେ କାରଣ ଏହା ନିୟମ 17 (a) ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା । ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦାବିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ । ନିୟମ 17 (a) ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି:

ନିୟମ - 17 ଯେଉଁଠାରେ ନଗର ଶୁଳ୍କ ଯଥାମୂଲ୍ୟ ଆଦାୟ ହୁଏ, ସେଠାରେ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ :

(a) ଯଦି ମୂଳ ଇନଭଏସ୍ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ଏବଂ ନଗର ଶୁଳ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେହି ଇନଭଏସ୍ ଏବଂ ମାଲ ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ, ବାହକ ଶୁଳ୍କ, ପରିବହନ ଶୁଳ୍କ, ବୀମା, ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ, ବିକ୍ରୟ କର, ବିକ୍ରୟ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶୁଳ୍କରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ଯାହା ନଗର ଶୁଳ୍କ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ସାମଗ୍ରୀ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଛି "|

ଯେହେତୁ ଏହି ନିୟମରେ "ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ, ତେଣୁ ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ସାମିଲ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟତଃ *M/S. Sroff & Co. vs. Municipal Corporation of Greater Bombay,* [1989] ଏସ.ୟୁ.ପି.ପି. 1 SCC 347 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ନିୟମରେ ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନଥିଲା ତଥାପି ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ନିୟମ 17 ରେ "ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ" ଶବ୍ଦ ନାହିଁ, ତେଣୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସାମିଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ମେସର୍ସ ଗୁଡଇୟର ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, JT [1989] 4 SC 229 ଏବଂ *ମେସର୍ସ ମ୍ୟାକଡୋୱେଲ୍ ଆଣ୍ଡ୍ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ,* [1977] 1 SCC 441ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଭରସା ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଟିକସ ଆଇନରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେବେ ମୂଲ୍ୟାୟନକାରୀଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଧାରାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୋଫ୍ଙ୍କ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ, ଏହି ଆଦାଲତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କକୁ ପ୍ରତିପୂରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିପୂରକ ଶୁଳ୍କ 'ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥଭିତରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଏ । ଆଦଲତ ଆହୁରି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ନିୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ଆକସ୍ମିକ' ଶବ୍ଦଟି ତାହାର ପରିଧିକୁ ବିସ୍ତାର କରି ଆମଦାନୀର ଏକ ଅଂଶ ରୂପେ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଏପରି ଶୁଳ୍କକୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିଛି । ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 'ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଶୁଳ୍କ' ଶବ୍ଦର ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ରହିଛି, ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଟିକସ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା, ଯାହାକୁ ଜଣେ ଆମଦାନୀକାରୀ ନିଜ ମୂଲ୍ୟର ଅଂଶବିଶେଷ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ନିୟମ 17ରେ କର୍ପୋରେସନ କିମ୍ବା ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ବୋର୍ଡରେ ଉପଭୋଗ, ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଅଣାଯାଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଏହି ନିୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପରିସର ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ବ୍ୟୟମୂଲ୍ୟ, ମାଲ ପରିବହନ, ପରିବହନକାରୀ, ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶୁଳ୍କ, ଦେୟ ଆଦିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶୁଳ୍କ ଓ ଦେୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା କେବଳ ଏକ ଉଦାହରଣ ମାତ୍ର । ଏହା କେବଳ ଏତିକି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସାଧାରଣ

ବାଣିଜ୍ୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସାଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାଧାରଣତଃ ହେଉଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେକୌଣସି ଆକସ୍ମିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ଗଠନ କରିବ । ଏହି ନିୟମକୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ନକରି କୌଣସି ଜିନିଷ ବାହାରୁ ଆମଦାନୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ଏହା ଛାଡ଼ ହୋଇନଥାଏ । ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ବାଦ ଦେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯଦି ପ୍ରତିପୂରକ ଶୁଳ୍କକୁ ଆମଦାନୀ ସହ ସଂପୃକ୍ତ ଆକସ୍ମିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବରେ ଗଣାଯାଇପାରେ, ତେବେ ଏଥିରୁ ଆମଦାନୀ ଶୁଳ୍କକୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ବୈଧ କାରଣ ନାହିଁ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।